

บทที่ 4

สรุป

วิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นการนำเสนอผลงานศิลปะที่ต้องการให้ผู้รู้สึกถึงความน่ารัก และสนุกสนานของเหล่าสุนัขจรจัดที่กำลังมีความสุขกับกิจกรรมที่สุนัขเหล่านั้นได้ทำ รวมถึงการแสดงถึงร่องรอยบาดแผลตามตัวของสุนัขที่มีสีสันสดใสซึ่งทำหน้าที่ตอบโต้กันกับรูปทรงท่าทางของสุนัขในชั้นผลงานนั้นๆ และทั้งหมดนี้มีที่มาจากแรงบันดาลใจหลายประการซึ่งไม่ว่าจะเกิดจากการที่ข้าพเจ้าสนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของสุนัขและการศึกษาเกี่ยวกับการเย็บปักหรือประดิษฐ์ผ้าซึ่งเป็นความชอบของข้าพเจ้าเป็นทุนเดิม แล้วยังรวมถึงการได้รับอิทธิพลจากศิลปินต่างๆ และท้ายที่สุดเพราะการเป็นนักศึกษาสายศิลปะของข้าพเจ้า แรงบันดาลใจทั้งหมดนี้ได้ก่อให้เกิดแนวความคิดไปสู่การทำผลงานศิลปะให้เป็นรูปธรรม ดังเช่นผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุนัขจรจัด” ซึ่งผลงานทั้งหมดได้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการใช้รูปทรงของสุนัขในลักษณะท่าทางต่างๆ การจัดการกับวัสดุ ตลอดจนเทคนิคที่ได้ใช้ในผลงาน และยังรวมถึงวิธีการที่สามารถตอบสนองต่อแนวความคิด รวมทั้งการเปิดพื้นที่เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าไปสัมผัสกับกลุ่มสุนัขจรจัดจริงๆ ก่อนให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกสนุกสนาน

การสร้างสรรค์ผลงานชุด “สุนัขจรจัด” ทำให้ข้าพเจ้าได้ความรู้ทางวิธีการจัดการกับวัสดุ และยังเพิ่มทักษะการจัดการกับรูปทรงซึ่งเป็นตัวหลักของผลงาน ในส่วนของการจัดวางผลงานซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายนั้นทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงปัญหาและยังได้เรียนรู้วิธีแก้ไขปัญหากับพื้นที่กับตัวผลงานนั้นว่าข้าพเจ้าจะทำอย่างไรให้ผลงานกับพื้นที่นั้นกลมกลืนกัน แล้วในส่วนของภาพรวมที่ปรากฏนั้นได้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกพอใจในผลงานซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จต่อแนวความคิด และข้าพเจ้าได้มีความคิดต่อและสามารถเข้าใจถึงเทคนิควิธีการในการเย็บขึ้นโครงตัวผลงานและจากจุดนี้กลายเป็นตัวจุดแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าในการนำไปปรับสร้างผลงานประดิษฐ์ผ้าต่อจากผลงานชุดนี้ได้อีกด้วย และเหนือสิ่งอื่นใดทำให้ข้าพเจ้าเห็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอนาคต

ดังนั้นวิทยานิพนธ์ชุด"สุนัขจรจัด" จึงเปรียบได้ดั่งบทสรุปของการทดลองค้นหาเทคนิค และวัสดุเพื่อให้ประสานเข้ามาเป็นรูปทรงได้อย่างลงตัว ซึ่งข้าพเจ้าหวังว่าสามารถให้ประโยชน์แก่ ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับศิลปะและเทคนิคการใช้วัสดุเพื่องานเย็บปักและผู้ที่ต้องการนำไปเป็นกรณีศึกษา หรืออื่นใดที่ก่อให้เกิดการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไปในอนาคต